

mener, at Sygekasserne har været en Skole i Sundhedslære for det danske Folk. Nu gaar man ikke længer op paa Loftet for at pille Spindelvæv fra Hanebjælkerne til at lægge paa aabne Saar for at standse Blodet, og man sætter ikke længer Gløder under en gammel Kones Seng, for at hun lettere og hurtigere kan faa udstridt.

Der blev af den ærede Ordfører for Venstre sagt, at man skal se paa den Nedskæring, som her finder Sted gennem Sygekasseloven, i Forbindelse med Nedskæringen paa de andre Lovforslag, som blev forelagt Rigsdagen den 17. Februar. Det har jeg ogsaa gjort, og det fik mig til at tænke paa, hvad Darwin fortæller i sin Bog om den Jordomsejling, han foretog i første Halvdel af forrige Aarhundrede. Han kom da til Ildlandet, og Skibet var nødt til at opholde sig dér en Tid paa Grund af Vejrforholdene. Han lagde Mærke til, at de gamle Koner gik rundt med et underligt sky Udtryk i Øjnene, og han spurgte da en af de indfødte, som kunde en lille Smule Engelsk, hvorfor de gamle Koner saa saa forknytte ud. Ja, det er ikke saa underligt, svarede Manden, thi Fangsten har slaaet fejl, saa det ser ud til, at vi vil faa Uaar, og det er nu Skik her, at naar det ser ud til at blive Uaar, jager vi ved Vinterens Begyndelse de gamle og svage op i Bjergene, for at de kan dø dér og der kan blive bedre Plads for os andre. Hvad er det, der er sket ved disse Lovforslag? Er det ikke netop det, at man har jaget de gamle og syge ud i Uvisheden? Vi har nu en økonomisk Krise herhjemme, der godt kan kaldes for Uaar, og hvad har vi saa gjort? Har vi slaaet Kreds om de gamle og de svage, som vi bør gøre det i det 20de Aarhundrede? Nej, vi har jaget dem ud i Uvisheden, vi har billedlig talt jaget dem op i Bjergene.

For Resten skal jeg ikke være uvillig til en Forhandling i det kommende Udvalg om muligt at faa indført Forbedringer i det foreliggende Lovforslag; men der skal en temmelig gennemgribende Forandring af § 2 til, før jeg kan tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget.

Piper: Dette Lovforslag er et Led i de Bestræbelser, som nu under Ministeriets Ledelse udfoldes for at søge at faa bragt alt i Lave igen. Under Krigen og den Inflation, der fulgte paa, var alle Indtægter jo stigende, og man kunde derfor ogsaa tillade sig at forhøje Udgifterne. Dette ses allerbedst ved at betragte en Oversigt over Sygekassernes Tilskud fra

Statskassen. I 1914 var Statskassens Tilskud til Sygekasserne 3 Mill. Kr., men i 1925 13,7 Mill. Kr. Nu kunde man, hvis man ikke undersøgte det nærmere, tro, at der var kommet saa mange flere Medlemmer i Sygekasserne; men dette er kun delvis Tilfældet, thi ser vi paa Statstilskuddets Fordeling paa de enkelte Sygekassemedlemmer, viser det sig, at i 1914 var Tilskuddet pr. Medlem 3 Kr. 58 Ø., men i 1925 9 Kr. 51 Ø. Det er klart, at under forandrede Indtægtsforhold kan man ikke opretholde de Udgifter, vi var kommet op paa i de Aar, da Kronen var langt nede, og alle Krav blev sat op af dem, som skulde yde Arbejde eller Varer til Sygekasserne; derfor maa man se at bringe det rette Forhold til Veje igen. Hvis man ikke gaar til en saadan Nedsættelse af samtlige Udgifter paa Statens og Kommunernes Budgetter, vil Udslaget blive langt værre. Der er dem, som krymper sig ved disse Nedsættelser, og det er slet ikke behageligt at skulle være med til at foretage dem, men det vilde blive langt værre, hvis de ikke foretoges, det vilde føre til Stilstand i hele Forretningstilværet med stigende Arbejdsløshed, ja, føre til, at hele Samfundet blev forarmet. Derfor maa vi igennem det.

Nu rejser der af de to Partier, som kalder sig Oppositionspartierne, en stærk Modstand mod Nedskæringen og ikke mindst mod den Nedskæring, der finder Sted paa de sociale Love. Det hævdes, at det særlig er de ubemidlede, man har kastet sig over, idet man vil fratage dem det, som de rettelig sidder inde med. Af Opgørelsen fra 1925 — jeg tror, det er den sidste Opgørelse, der foreligger fra Sygekasseinspektoratet — vil man se, at der her i Landet er 1 465 000 Sygekassemedlemmer, og det er, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) sagde, ca. 65 pCt. af Landets voksne Befolkning. Det ærede Medlem talte i meget høj Grad imod de forskellige Ændringer, der er foreslaaet til Sygekasseloven, og var blandt andet inde paa Kontrollen med, hvem der kan være Medlemmer af Kasserne. Der staar i den allerførste Sygekasselov — og det Udtryk tror jeg nok er bibeholdt i alle de følgende —, at denne Lov gælder for ubemidlede Arbejdere og med dem ligestillede. Det er altsaa de ubemidlede, der skal nyde godt af Kasserne. Men det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds gjorde sig i høj Grad til de bemidlede Talsmand og talte meget stærkt imod, at den Be-